

niedziela, 14.07.2024

Szlachetny święty - św. Kamil de Lellis

Już samo imię: Kamil (łac. Camillus) oznacza osobę szlachetną. Taką osobą był św. Kamil de Lellis, a przejawiało się to m.in. w czynieniu przez niego dzieł miłosierdzia. Wspominamy go nieobowiązkowo 14 lipca. Był Włochem. Przyszło mu żyć w drugiej połowie XVI i na początku XVII wieku. To założyciel kamilianów – zakonu w sposób szczególny oddanego posłudze chorym i cierpiącym, który ma swoje placówki również w Polsce. Jego przedstawicieli można rozpoznać po charakterystycznym czerwonym krzyżu na habicie. Egzystencję św. Kamila de Lellis doskonale streszczają dwie z jego wielu wypowiedzi: „Daj Boże, abym mógł umierać z rękami zniszczonymi przez miłosierdzie” oraz: „Największym złem, jakie mogłoby mnie spotkać, jest niemożność czynienia innym miłosierdzia”. Jego droga do takich życiowych konstatacji nie była jednak prosta. Początkowo był on daleko od Pana Boga, religii i wiary. Jako szlachcic był oficerem. Wiódł żołnierski żywot, pełen bitewnych potyczek, hazardu i pokus. Gry w karty i kości doprowadziły go w końcu do totalnego bankructwa – musiał nawet żebrać, by zaspokoić głód. Do tego doszła jeszcze niezaleczona rana nogi, która nieustannie mu doskwierała. Kiedy wydawało się, że życie Kamila zmierza do nieuchronnego końca, przyszedł moment nawrócenia. Nim to się stało, pracował przy klasztorze Kapucynów. Miał nawet zostać franciszkaninem. Jego losy potoczyły się jednak nieco inaczej. Jako człowiek chory w rzymskim szpitalu św. Jakuba zetknął się z cierpieniem i śmiercią. Tam też posługiwał. Również tam po nawróceniu dostrzegł w chorych oblicze Jezusa Chrystusa. Postanowił oddać się bez reszty osobom chorym. Zgromadził wokół siebie podobnie myślących i odczuwających, dla których czynienie miłosierdzia stało się sposobem na życie. I tak w 1584 r. przyjął święcenia kapłańskie, a 2 lata później władze kościelne zatwierdziły założoną przez niego wspólnotę – Stowarzyszenie Sług Chorych. Od tej pory on i jego towarzysze nosili na strojach czerwony krzyż. W 1591 r. stowarzyszenie stało się Zakonem Kleryków Regularnych Posługujących Chorym, którego priorytetem było całkowite oddanie i udzielanie pomocy chorym. Kamil został pierwszym generałem zakonu, a po zrzeczeniu się urzędu przemierzał Italię i pomagał tym, którzy cierpieli. Jego doczesne szczątki spoczywają w Wiecznym Mieście, w domu macierzystym zgromadzenia – w kaplicy Najświętszego Sakramentu. Święty Kamil był obdarzony darami kontemplacji i prorocтва. Już za życia przypisywano mu wiele cudów, co miało też miejsce po jego śmierci. Kościół wyniósł go do chwały ołtarzy w XVIII wieku. Jest patronem szpitali, chorych i służby zdrowia. Sztuka prezentuje go w sutannie, na której jest wspomniany czerwony krzyż. Jego atrybuty to: anioł, krzyż, księga oraz różaniec. Źródło: <https://www.niedziela.pl/arttykul/154474/nd/Szlachetny-swietty>